

Fra Lenvik sanitetsforening Gibostad angaaende helsesøster i Lenvik.

Det har i mange år vært et savn at her ikke har vert en sykepleierske i Lenvik. Selv i de mest fortvilede tilfeller, f. eks. i epidemitider da hele familier har kunnet være syke har det ikke vært mulig å få en pleierske. Selv hos de forholdsvis få som har anledning til å bære de store utgifter med å få en privat pleierske hit, har det vist sig umulig å få noen når man trengte henne. Det har iallfall vært tilfelle et par panger siden nyttår 1930, da undertegnede tiltrådte som fungerende distriktslæge her i bygden. Og at dett har kostet flere menneskeliv er ikke tvilsomt. Ved f. eks. en hård lungebetendelse er det ofte pleien mere enn den ordinerte medisin som avgjør hvorledes det skal gå.

Men sykepleierskesaken er i de siste år kommet i en ny fase, efterat Nationalforeningen mot tuberkulosen har bragt i forgrunnen ved tuberkulosearbeidet det forebyggende arbeide. Det har nu efterat tuberkulosehjem og sanatorier har vært drevet i en årrekke, vist sig at disse alene er ikke tilstrekkelig til å utrydde tuberkulosen i Norge. De er helt nødvendige, og har gjort et overordentlig gavnlige arbeide både for å helbrede dem som alt er rammet av sykdommen og for å holdede syke som lider av smitsomme former, borte fra familien så ikke de andre trekkes med i ulykken.

Men man hverken kan få tak i alle de smitsomt tuberkuløse, eller kan tvinge dem til å være i anstalt bestandig, ektefeller kan man ikke adskille ikke mot sin vilje, f. eks. anledning til å bli smittet vil der altså altid være. Da må man ta kampen op på en annen front: nemlig ved å øke motstandskraften, og da først og fremst hos de unge som jo representerer det største antall av nye tilfelle, ondartede tilfelle og dødsfall. Av dem som dør i alderen 16—20 år, dør to tredjedeler av tuberkulose. Dette må jo gi en noe å tenke på. Videnskapen har dernest vist at spiren til den tuberkulose sykdom ofte eller

oftest legges i barnealderen. Hvis barnet får gunstige levevilkår, hygienisk sett, vil det i ungdomsårene ha større motstandskraft, og den tuberkuløse sykdom får ikke anledning til å bryte ut.

Derfor har man begynt skoleundersøkelser, hvorved barnas svakheter og mulige sykdomme blir påvist, og foreldrene får anvisning på hvorledes de bør forbeholde sig. Men da ikke alle foreldre har evne til i følge disse anvisninger, enkelte kanskje heller ikke forståelse av alvorret ved disse, står man igrunnen er mest påkrevet at de gjennomføres, ganske maktesløs så lenge man ikke har en sykepleierske som kan gå rundt og retlede og hjelpe i de hjem hvor en anvisning ikke har vist sig å være nok. Dette er en av helsesøsterens viktigste oppgaver, men hun har også mange andre. Hovedsaken er at hun først og fremst skal stå til disposisjon for den offentlige læge ved hans arbeide for hygienens fremme. Hun skal også hjelpe til når syke skal innlegges i sykehus, og lægen finner det påkrevet. Videre efter lægens anvisning til tuberkuløse i hjemmene og bortsatte sindsyke.

Når hun ikke er optatt med disse rent hygieniske oppgaver skal hun brukes til almindelig sykepleie, og hvor en almindelig sykepleierske er meget påkrevet kan man regne med at lægen vil forsøke å ordne det så at hun ikke holdes borte fra pleien p.g a. hygienisk arbeide.

Efter min mening vil hun få fullt op aa gjøre her i Lenvik og efter erfaring fra andre kanter, kan man ogsaa, saafremt man da ellers faar et brukbart menneske, regne med at hun snart blir populær og ansett for uundværlig. Og man vil sette alt inn paa aa faa en flink søster.